

Η κρίση των Ιμίων το 1996 μέσα από τα μάτια των «συμμάχων» του NATO

Άγνωστες πτυχές αποκαλύπτει στο Newsbomb.gr ο αντιπύραρχος (Ι)εα Ιωάννης Αναστασάκης - Στρατηγικός Αναλυτής και σύμβουλος Διεθνών Σχέσεων - Τα πηγαδάκια των Ανώτατων Αξιωματικών των συμμαχικών δυνάμεων το βράδυ της κρίσης των Ιμίων στο φως, από το Newsbomb.gr - Οι Έλληνες ήθελαν να κάνουν πόλεμο για μερικά αγριοκάτσικα; Πως προέκυψε και γιατί το «no man, no ships, no flags»...

Ίμια! Μια σκοτεινή κηλίδα της ελληνικής ιστορίας με πολλά αναπάντητα ερωτήματα έως και σήμερα από το 1996. Η ελληνική βραχονησίδα με το έτσι θέλω των Τούρκων «γκριζαρίστηκε».

Ιανουαρίου του 1996 ο ελληνικός στρατός που είχε καταφθάσει στο σημείο αποχώρησε με εντολή Μαξίμου υπό τις ευλογίες του Λευκού Οίκου και οι Τούρκοι έτριβαν τα χέρια τους.

Πολλοί Έλληνες αξιωματικοί έλεγαν μεταξύ τους και στους έφεδρους που δεν μπορούσαν να διανοηθούν τι είχε συμβεί... Πώς άφησαν ελληνικό έδαφος χωρίς να το υπερασπιστούν. Όμως το σκληρό πόκερ παιζόταν στα κέντρα αποφάσεων στην άλλη άκρη του Ατλαντικού.

Εκεί θα ρίξουμε σήμερα φως, να δούμε στο παρασκήνιο τι ακουγόταν, πριν δοθούν οι κατευθύνσεις στην τότε ελληνική Κυβέρνηση.

Ο Πύραρχος εν Αποστρατεία και στρατιωτικός αναλυτής Ιωάννης Αναστασάκης μιλάει στο Newsbomb.gr γι' αυτές τις νύχτες που η ελληνική βραχονησίδα τα Ίμια περνούσαν στην ουδέτερη ζώνη από την ελληνική κυριαρχία. Τότε ήταν σε εκπαίδευση στον Καναδά. Και αποκαλύπτει τι ακουγόταν στα πηγαδάκια των συμμάχων μας στο NATO.

Το κρίσιμο βράδυ και η περίεργη αντιμετώπιση την επόμενη ημέρα «Οι Έλληνες θέλανε να κάνουν πόλεμο για μερικά αγριοκάτσικα»

Και ενώ ο στρατός μας ήταν με το μαχαίρι στα δόντια, έτοιμος να επέμβει και να υψώσει την γαλανόλευκη στη βραχονησίδα, την ίδια ώρα οι σύμμαχοί μας δεν το

θεωρούσαν και σπουδαίο το να υπερασπιστούμε την γη μας έναντι των Τούρκων. Μάλιστα έλεγαν ότι κακώς θα γινόταν επιχείρηση για μερικά αγριοκάτσικα...

Αποκαλυπτικά λέει ο κ. Αναστασάκης, «Η κρίση των Ιμίων με βρήκε να φοιτώ σε διακλαδικό στρατιωτικό Κολέγιο στον Καναδά. Η ενημέρωση για την εξέλιξη των γεγονότων στην Ελλάδα γύρω από τις βραχονησίδες Ίμια, στις αρχές του 1996 ήταν προβληματική. Το διαδίκτυο δεν παρείχε τις δυνατότητες που είναι διαθέσιμες σήμερα. Η ενημέρωση βασιζόταν σε τοπικές εφημερίδες και τηλεόραση, που όμως δεν κάλυπταν το θέμα με προτεραιότητα, καθώς και μέσω τηλεφωνικής επικοινωνίας με συναδέλφους στην Ελλάδα.

Την επομένη της «νύχτας των Ιμίων» όταν πήγα στο Κολέγιο αντιμετώπισα μία περίεργη κατάσταση. Συγκεκριμένα, οι περισσότεροι συμφοιτητές μου σχολίαζαν τα γεγονότα των Ιμίων. Είναι σημαντικό ότι σχεδόν όλοι οι Καναδοί αξιωματικοί υπηρετούν σε εξάμηνες περιόδους στην Ειρηνευτική Δύναμη του ΟΗΕ στην Κύπρο. Γνωρίζουν πολύ καλά τα

Ελληνοτουρκικά ακριβώς από την εμπειρία τους στο νησί.

Ένας Καναδός, ο ταγματάρχης «Κ», σχολίαζε σκωπτικά ότι οι Έλληνες ήταν έτοιμοι να κάνουν πόλεμο για μερικά αγριοκάτσικα σε ένα ξερονήσι και ότι φεύγοντας η φρουρά πήρε και την Ελληνική σημαία. Ένας άλλος συμφοιτητής μου, ο αντιπλοίαρχος «Α» τον αντέκρουσε φραστικά λέγοντας ότι η υπεράσπιση της Εθνικής κυριαρχίας είναι ύψιστο καθήκον και ότι η συμπεριφορά του ήταν αχαρακτήριστη. Στη συνέχεια στράφηκε προς εμένα και ζήτησε συγνώμη για την απαράδεκτη συμπεριφορά του συναδέλφου του. Όλη αυτή την ημέρα, σε κάθε ευκαιρία εξηγούσα στους συμφοιτητές μου την πραγματική σημασία των γεγονότων και την επιθετικότητα της Τουρκίας.

Το μεσημέρι με πλησίασε ο ταγματάρχης «Π» και μου είπε ότι το βράδυ θα μαζεύονταν στο σπίτι του μερικοί συμφοιτητές και θα ήταν χαρά τους να συμμετέχω. Του απάντησα θετικά

λέγοντας: «ευχαριστώ Ζακ, μου αρέσει η παρέα με καλούς φίλους». Ο Ζακ ήταν γαλλόφωνος από το Κεμπέκ. Το βράδυ μετά το δείπνο, πίνοντας καφέ κοντά στο τζάκι, ο Ζακ μου είπε: «Έχω υπηρετήσει τρεις εξαμηνιαίες περιόδους στην Κύπρο. Όλες τις φορές μου προτάθηκε να κατοικήσω δωρεάν σε σπίτι Βόρεια από την Πράσινη Γραμμή, αλλά δεν δέχτηκα. Μου άρεσε ο τρόπος ζωής και τα φαγητά στη Ελληνοκυπριακή πλευρά. Όσοι έμεναν στη Βόρεια πλευρά δέχονταν ακριβά δώρα, ταξίδια αναψυχής δωρεάν και άλλες ευκολίες. Δυστυχώς ο ταγματάρχης «Κ» είναι ένας από αυτούς. Λυπάμαι για την συμπεριφορά του σήμερα το πρωί. Ήταν απαράδεκτα προκατειλημμένος και προκλητικός».

Η αποκάλυψη του Ζακ μου έδωσε μία εξήγηση στο γεγονός που είχα δει στους διαδρόμους του Κολλεγίου, όπου ο ταγματάρχης «Κ», όταν συναντούσε τον συμφοιτητή μας Τούρκο αντισυνταγματάρχη Ακίν Κιφ, τον χαιρετούσε σπάζοντας τη μέση και κάνοντας τεμενάδες. Προφανώς είχαν συνυπηρετήσει στην κατεχόμενη Βόρεια Κύπρο και ο «Κ» είχε ωφεληθεί ποικιλοτρόπως από τους Τούρκους, σε σημείο που φερόταν με περισσή προκατάληψη υπέρ της Τουρκίας, όπως έκανε αναφορικά με την κρίση των Ιμίων. Κάθε φορά που κοιτάω την «οικογενειακή» φωτογραφία της «σειράς 22 του 1996» θυμάμαι τα γεγονότα και τους πρωταγωνιστές.

Ανάφερα αρμοδίως τα γεγονότα που έζησα, για να λάβω την απάντηση από την Υπηρεσία ότι είχε εντοπιστεί η προσπάθεια «εξαγοράς συνειδήσεων» από την Τουρκία, όχι μόνο σε στρατιωτικούς αλλά και σε άλλους εξειδικευμένους επιστήμονες διεθνώς».

Η τουρκική πρακτική

Δύο χρόνια αργότερα ο Ιωάννης Αναστασάκης έρχεται σε επαφή στην Ελλάδα με Τούρκο στρατηγό και κατάλαβε πολλά για τον τρόπο που σκέφτονται και πράττουν. Ο τρόπος που τα διηγείται είναι σχεδόν κινηματογραφικός, λέει λοιπόν στο **Newsbomb.gr**:

«Στα μέσα του 1998 υπηρετώντας στο ΓΕΕΘΑ είχα οριστεί συνοδός ενός Τούρκου στρατηγού που ερχόταν στην Αθήνα για να προσυπογράψει μία Συμφωνία για την ίδρυση διεθνούς στρατιωτικής Δύναμης στην Ευρώπη που θα συμμετείχε και η Τουρκία. Τον παρέλαβα από το αεροδρόμιο του Ελληνικού με σκοπό να τον οδηγήσω στη ΛΑΕΔ όπου θα λάμβανε χώρα η τελετή υπογραφής της Συμφωνίας. Στη διαδρομή, εγώ και ο στρατηγός καθίσαμε στο πίσω κάθισμα του επιτελικού αυτοκινήτου και ο υπασπιστής του στη θέση του συνοδηγού. Συζητώντας κατά τη διαδρομή ο στρατηγός με ρώτησε πού ακριβώς υπηρετώ. Του απάντησα ότι έχω παραδώσει τα καθήκοντά μου διότι σε μία εβδομάδα θα παρουσιαζόμουν στο στρατιωτικό επιτελείο SHAPE του NATO στο Βέλγιο.

Ο Τούρκος στρατηγός με ρώτησε με ποια κριτήρια επιλέχθηκα να τοποθετηθώ στο ανώτατο στρατιωτικό Επιτελείο του NATO. Του απάντησα με μία αλήθεια, που δεν ήταν όμως και πραγματικότητα, λέγοντας ότι η αποφοίτηση από το Καναδικό Κολλέγιο ελήφθη υπόψη, διότι σκοπός της εκεί εκπαίδευσης ήταν η προετοιμασία αξιωματικών για υπηρετήση σε μεγάλο πολυκλαδικό και πολυεθνικό Επιτελείο (joint & combine Staff). Ο στρατηγός κούνησε το κεφάλι επιδοκιμαστικά και με ρώτησε εάν υπήρχε Τούρκος φοιτητής στο Κολλέγιο. Του απάντησα καταφατικά για τον Ακίφ Κιν και αυτός τότε χτύπησε τον ώμο του υπασπιστή του, ο οποίος κράτησε μία σημείωση. Δεν έδωσα σημασία τότε, γιατί ήδη είχαμε φτάσει στη ΛΑΕΔ από την οδό Ρηγίλλης.

Ένα μήνα αργότερα, υπηρετώντας στο SHAPE βρισκόμουν στο Γραφείο του Διευθυντή μου που ήταν ο Τούρκος συνταγματάρχης Κουρουγκούλου. Είχε έλθει στο Βέλγιο κατ' ευθείαν από το στράτευμα κατοχής της Βόρειας Κύπρου. Ξαφνικά χτύπησε η πόρτα και μπήκε ο συνταγματάρχης Ακίφ Κιν, που όπως ειπώθηκε συνυπηρετούσαν για χρόνια στην κατεχόμενη Κύπρο. Αυτό επιβεβαίωνε χρονικά την σκέψη μου ότι ο Κιν ήταν στην Βόρεια Κύπρο όταν υπηρετούσε εκεί ο Καναδός ταγματάρχης «Κ» που είχε την φιλοτουρκική συμπεριφορά με αφορμή τα Ίμια. Ο Κιν ήταν αγχωμένος, γιατί χωρίς να το περιμένει έλαβε ξαφνικά διαταγή τοποθέτησης στο SHAPE και δεν είχε προλάβει να προετοιμαστεί και να κάνει μετακόμιση. Θυμήθηκα τον Τούρκο στρατηγό στην Αθήνα ένα μήνα νωρίτερα. Προφανώς είχα συμβάλει με τη συζήτηση μαζί του στη ξαφνική μετάθεση του Κιν».

Η αποκάλυψη «No Man Land» by Washington

Το βράδυ των Ιμίων είχε στοιχειώσει τον Έλληνα Αξιωματικό ο οποίος με κάθε ευκαιρία που του δινόταν προσπαθούσε να μάθει τι είχε συμβεί στο παρασκήνιο. Πολλά ακούγονταν στους διαδρόμους μα ήθελε να μάθει την αλήθεια. Ώσπου 7 χρόνια έπειτα από το βράδυ των Ιμίων συναντά τον σύμβουλο για θέματα ανατολικής Μεσογείου και Μέσης Ανατολής του Μπιλ Κλίντον, τον

Στίβεν. Διαβάστε τι ειπώθηκε στην ολιγόλεπτη συνάντησή τους:

«Μερικά χρόνια αργότερα το 2003, συμμετέχοντας σε διεθνές Συνέδριο στη Αθήνα, συνάντησα ένα Αμερικανό, τον Στίβεν, που ήταν σύμβουλος του Προέδρου σε θέματα Ανατολικής Μεσογείου και Μέσης Ανατολής. Σε ένα διάλειμμα του πολυήμερου Συνεδρίου βρήκα την ευκαιρία και ρώτησα τον Στίβεν για το βράδυ των Ιμίων και πώς το όλο θέμα είχε αντιμετωπιστεί στην Ουάσιγκτον, διότι είχε προσωπική αντίληψη και γνωριμία με τον Πρόεδρο Κλίντον.

Μου απάντησε ότι εκείνο το βράδυ της μεγάλης έντασης, στο περιβάλλον του Προέδρου κανείς δεν αναφερόταν στις εθνικές επιδιώξεις των δύο πλευρών. Το μόνο μέλημα ήταν να βρεθεί μία λύση αποκλιμάκωσης ώστε να αποφευχθεί η θερμή σύγκρουση δύο Μελών του ΝΑΤΟ. Προείχε πάντων η ακεραιότητα της Συμμαχίας. Η πρόταση που μεταφέρθηκε από τον κ. Χόλμπρουκ «όχι στρατός - όχι σημαίες», που μετέτρεψε τα Ίμια σε "No Man Land", επιλέχθηκε με γνώμονα την ενότητα στο ΝΑΤΟ και όχι το διεθνές δίκαιο ή το εθνικό συμφέρον για κάθε πλευρά».

Κανείς δεν νοιάστηκε για την Ελλάδα

Όπως προκύπτει από την καθηλωτική διήγηση του κ. Αναστασάκη κανείς δεν νοιάστηκε από τους «φίλους» και τους «συμμάχους» την Ελλάδα που μέσα σε ένα βράδυ έχασε ένα κομμάτι του εαυτού της.

Και τελικά το ερώτημα που τίθεται είναι: μέσα σε ένα πλέγμα ασφάλειας που σου προσφέρουν οι μεγάλοι οργανισμοί κινδυνεύει η εθνική σου κυριαρχία;

Ο αντιπύραρχος (Ι)εα & Στρατηγικός Αναλυτής και σύμβουλος Διεθνών Σχέσεων Ιωάννης Αναστασάκης λέει στο **Newsbomb.gr**:

«Τα αποκαλυπτικά λόγια του Στίβεν μου θύμισαν τα σχόλια του Ανδρέα Παπανδρέου στις αρχές της δεκαετίας το 80, σχετικά με την ένταξη της Ελλάδας στην ΕΟΚ. Είχε πει προφητικά ότι με την ένταξη θα μεταφερθεί η λήψη κρίσιμων Εθνικών Αποφάσεων, από την Αθήνα στις Βρυξέλλες, με ό,τι αυτό μπορεί να συνεπάγεται για τα Εθνικά μας θέματα. Η δημόσια αυτή δήλωση του Ανδρέα παίχτηκε πριν από λίγες ημέρες στην τηλεόραση, στα πλαίσια μιας σειράς ντοκιμαντέρ σχετικά με τη νεότερη πολιτική Ιστορία της Ελλάδας.

Ο Ανδρέας πίστευε στην αναγκαιότητα συμμετοχής της χώρας στους διεθνείς Οργανισμούς και για το λόγο αυτό διατήρησε την συμμετοχή της χώρας σε αυτούς -σε αντίθεση με άλλους που πήραν αποφάσεις εν θερμώ- διατηρώντας ταυτόχρονα την πολιτική εγρήγορση στην διεθνή πολιτική σκηνή, για την πρόληψη ή την έγκαιρη αντιμετώπιση κρίσιμων καταστάσεων.

Είναι δεδομένο ότι η λήψη αποφάσεων σε μεγάλους Διεθνείς Οργανισμούς όπως το ΝΑΤΟ και η ΕΕ ενέχουν κινδύνους για θέματα εθνικής κυριαρχίας, διότι οι αποφάσεις λαμβάνονται με οικονομικά, πολιτικά ή άλλα κριτήρια και όχι πάντα σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο. Λαμβάνονται για πανομοιότυπα θέματα διαφορετικές αποφάσεις, αναλόγως της περιοχής ενδιαφέροντος».

Το χρονικό των γεγονότων

Η κρίση των Ιμίων «ξεγυμνώνει» την τότε πολιτική ηγεσία. Βαρύς χαρακτηρισμός, αλλά η πληγή είναι βαθιά και πονά ακόμη και σήμερα τους Έλληνες πολίτες και όχι μόνο τους αξιωματικούς που βρέθηκαν στο σημείο εκείνες τις ημέρες.

Έτσι σας παραθέτουμε το χρονικό των γεγονότων για να θυμηθείτε το σκληρό πόκερ που είχε έναν μόνο ηττημένο, την Ελλάδα. Γιατί και η Τουρκία κέρδισε και οι σύμμαχοι θεώρησαν πως έκαναν το καλύτερο.

- ΑΝΗΜΕΡΑ των Χριστουγέννων, στις 25 Δεκεμβρίου 1995, ένα μικρό τουρκικό μότορσιπ, το «Φιγκέν Ακάτ», προσαράζει στην ανατολική νησίδα Ίμια. Πρόκειται για δύο μικρές νησίδες (ανατολική και δυτική Ίμια) εντός των ελληνικών χωρικών υδάτων. Στέλνει σήμα για την προσάραξή του ζητώντας βοήθεια. Σπεύδει για τη βοήθειά του ένα ελληνικό ρυμουλκό, του οποίου όμως τη βοήθεια αρνείται ο πλοίαρχος του τουρκικού πλοίου υποστηρίζοντας ότι τα νησάκια αυτά αποτελούν «τουρκικό έδαφος». Την επόμενη μέρα, 26 Δεκεμβρίου, ο τότε

Έλληνας πρεσβευτής στην Άγκυρα απευθύνεται στο τουρκικό ΥΠΕΞ για διευκρινίσεις, τις οποίες όμως δεν λαμβάνει.

- Στις 27/12/1995 το τουρκικό ΥΠΕΞ αποδέχεται τη χρησιμοποίηση τουρκικών ρυμουλκών, μετατρέποντας μια καθαρά ιδιωτική υπόθεση (προσάραξη εμπορικού πλοίου ή ναυαγίαίρεση) σε διμερές, ελληνοτουρκικό ζήτημα. Το τουρκικό ΥΠΕΞ έσπευσε να εκμεταλλευτεί την περίοδο των διακοπών και την υπολειτουργία των ελληνικών κρατικών αρχών, και εξέδωσε ρηματική διακοίνωση, όπου επισημαίνεται ότι τα Καρντάκ, όπως ονομάζει τα Ίμια, είναι «τουρκικό έδαφος», τμήμα της επαρχίας Μποντρούμ (Αλικαρνασσού). Στις 19 Ιανουαρίου 1996 εκλέγεται νέος πρωθυπουργός ο Κώστας Σπμίτης, ο οποίος στις 22 του μήνα ορκίζεται με υπουργούς Εθνικής Άμυνας τον Γεράσιμο Αρσένη και Εξωτερικών τον Θόδωρο Πάγκαλο. Την ίδια μέρα ο δήμαρχος Καλύμνου υψώνει την ελληνική σημαία στην ανατολική Ίμια δίνοντας μεγάλη δημοσιότητα στο γεγονός.
- Στις 27/1/1996 Τούρκοι «δημοσιογράφοι» τηλεοπτικού σταθμού αποβιβάζονται με ελικόπτερο στην ανατολική Ίμια, κατεβάζουν την ελληνική σημαία και υψώνουν την αντίστοιχη τουρκική. Η κατάσταση επιδεινώνεται επικίνδυνα. Στην Αθήνα συνεδριάζουν το Συμβούλιο Αρχηγών Γενικών Επιτελείων (ΣΑΕΕ) και το Συμβούλιο Άμυνας (ΣΑΜ). Η εντολή της κυβέρνησης είναι η αποκλιμάκωση της κρίσης. Αποφασίζεται η επιτήρηση των βραχονησίδων την ημέρα από τη θάλασσα, ενώ το βράδυ θα αποβιβάζονται σε αυτές στρατιωτικά αγήματα. Με απόφαση του τότε αρχηγού ΓΕΕΘΑ ναυάρχου Χρήστου Λυμπέρη αποφασίζεται τη φύλαξή τους να αναλάβουν οι βατραχάνθρωποι της τότε Μονάδας Υποβρύχιων Καταστροφών (ΜΥΚ), εκεί μόνο όπου υπάρχει η σημαία, ενώ η δυτική Ίμια θα επιτηρείται από τα πλοία του Π.Ν., που περιπολούν στην περιοχή.
- Στις 09.00 της 30/1/1996 ο ναύαρχος Λυμπέρης αναλαμβάνει την επιχειρησιακή διοίκηση των ελληνικών Ε.Δ. Στις 10.00 μιλούν τηλεφωνικά ο πρωθυπουργός Κ. Σημίτης και ο Αμερικανός πρόεδρος Μπιλ Κλίντον, καθώς και οι δυο υπουργοί Άμυνας Γ. Αρσένης και Ουίλιαμ Πέρι. Αρχίζουν διαπραγματεύσεις. Προς το μεσημέρι πραγματοποιείται σύσκεψη στο γραφείο του πρωθυπουργού στη Βουλή, με συμμετοχή υπουργών και του Α/ΓΕΕΘΑ για αξιολόγηση της κατάστασης και λήψη αποφάσεων. Δεν είναι κανονική συνεδρίαση του ΚΥΣΕΑ. Οι εντολές που δίδονται, σύμφωνα με το βιβλίο του ναυάρχου Λυμπέρη, είναι: «Όχι χρήση βίας, όχι παρενόχληση, αλλά ενημέρωσή τους και αίτηση απομάκρυνσής τους». Από το μεσημέρι το τουρκικό ΥΠΕΞ ζητά από τον Έλληνα πρεσβευτή στην Άγκυρα την επαναφορά στο προηγούμενο καθεστώς (status quo ante). Το αίτημα αυτό επαναλαμβάνει αργά το απόγευμα στις Βρυξέλλες και ο Αμερικανός μόνιμος αντιπρόσωπος στο ΝΑΤΟ στον Έλληνα ομόλογό του. Στις 23.00 τα ελληνικά πολεμικά που βρίσκονται στην περιοχή έχουν στοχοποιήσει τα τουρκικά. Καθήκοντα τακτικού διοικητή εκτελεί ο αρχαιότερος κυβερνήτης, αυτός της φρεγάτας «Ναβαρίνον» (Ρ-461), ο τότε αντιπλοίαρχος Ι. Λιούλης. Στις 23.30 η αμερικανική πλευρά (Πέρι και στρατηγός Σαλικασβίλι) ανακοινώνει στον κ. Αρσένη ότι οι Τούρκοι αρνούνται την ελληνική πρόταση αποκλιμάκωσης, καθώς δεν δέχονται την απομάκρυνση των πλοίων και του αγήματος στην ανατολική Ίμια, ζητώντας και την υποστολή της ελληνικής σημαίας από το νησί.
- Στις 00.30 της 31-1-1996 πραγματοποιείται σύσκεψη (όχι ΚΥΣΕΑ) στο πρωθυπουργικό γραφείο. Όσα διαδραματίστηκαν τότε είναι λίγο πολύ γνωστά. Τα ξημερώματα ενημερώνονται οι αρμόδιοι ότι στη δυτική Ίμια αποβιβάστηκε, με επιτυχή αντιπερισπασμό, ομάδα Τούρκων βατραχανθρώπων, την ίδια ώρα που η ελληνική πλευρά είχε ξεκινήσει τη διαδικασία αποβίβασης και σε αυτή τη νησίδα της δεύτερης ομάδας των βατραχανθρώπων της ΜΥΚ. Ζητείται επιβεβαίωση της πληροφορίας από το ΓΕΝ, που στις 04.30 διατάζει την απογείωση του ελικοπτέρου ΑΒ-212 (ΠΝ-21) από το «Ναβαρίνον», κάτω από εξαιρετικά αντίξοες καιρικές συνθήκες. Το ελικόπτερο πραγματοποιεί τρεις διελεύσεις πάνω από τη δυτική Ίμια και μόνο μετά την τρίτη, στις 04.50, διαπιστώνει την ύπαρξη στο νησί δέκα Τούρκων βατραχανθρώπων. Τότε διατάσσεται να επιστρέφει στο «Ναβαρίνον». Στη διάρκεια αυτού του σκέλους της πτήσης το ελικόπτερο συντρίβεται στη θάλασσα. Το πλήρωμά του, οι υποπλοίαρχοι Χριστόδουλος Καραθανάσης (κυβερνήτης), Παναγιώτης Βλαχάκος (συγκυβερνήτης) και αρχικελευστής Έκτωρ Γιαλοφός (χειριστής σόναρ) σκοτώθηκαν ακαριαία στην εκτέλεση του καθήκοντος.

- Στις 06.15 της 31/1/1996 άρχισε η σταδιακή αποχώρηση. Πρώτοι αναχωρούν από τη δυτική Ίμια οι Τούρκοι βατραχάνθρωποι, για να ακολουθήσουν οι Έλληνες από την ανατολική, μαζί με την ελληνική σημαία, υλοποιώντας το αμερικανικό ρηθέν «no man, no ships, no flags»...

Ίμια: Τα απόρρητα τηλεγραφήματα των Αμερικανών

Στο βιβλίο που εκδόθηκε πριν από 12 χρόνια και συνυπογράφουν ο Αθανάσιος Έλλης και ο Μιχάλης Ιγνατίου, «Ίμια: Τα απόρρητα τηλεγραφήματα των Αμερικανών» από τις εκδόσεις Λιβάνη υπάρχουν πολλά στοιχεία από εκείνη τη βραδιά.

«Στο βιβλίο αυτό προσπαθήσαμε να δώσουμε μια σφαιρική εικόνα του τρόπου με τον οποίο παρακολούθησαν και κατέγραψαν τα γεγονότα των Ιμίων οι Αμερικανοί, τι τους προβλημάτισε από τη συμπεριφορά των Ελλήνων και των Τούρκων πολιτικών, και τι τελικά έπραξαν. Πρώτιστη έγνοια μας ήταν η πλήρης παρουσίαση των εξελίξεων όπως κατεγράφησαν στα αμερικανικά έγγραφα.(...) Αξιοποιήσαμε τη δυνατότητα για την ανακάλυψη της αλήθειας που προσφέρει το αμερικανικό σύστημα μέσω του Νόμου για την Ελευθερία των Πληροφοριών (Freedom of Information Act), ο οποίος επιτρέπει την αναζήτηση και δημοσίευση εγγράφων του Λευκού Οίκου, του Στέιτ Ντιπάρτμεντ και άλλων υπηρεσιών.(...) Για πρώτη φορά γίνεται προβολή σε βάθος των εκτιμήσεων των Αμερικανών μέσα από τα δικά τους τηλεγραφήματα, η οποία ελπίζουμε ότι θα βοηθήσει όχι μόνο τον αναγνώστη αυτού του βιβλίου, αλλά και τον ιστορικό του μέλλοντος, καθώς θα προσπαθεί να εντάξει την κρίσιμη αυτή περίοδο στο παζλ της σύγχρονης ιστορίας της Ελλάδας», αναφέρουν μεταξύ άλλων οι δύο δημοσιογράφοι και συγγραφείς στον πρόλογο του βιβλίου τους.

Σας παραθέτουμε ένα απόσπασμα από τα τηλεγραφήματα...

Ημερομηνία: 2 Φεβρουαρίου 1996, ώρα 22:27

Από: Υπουργό Εξωτερικών Στέιτ Ντιπάρτμεντ, Ουάσιγκτον

Προς: Όλες τις ευρωπαϊκές διπλωματικές αποστολές, Προτεραιότητα.

Επίσης: Στη CIA, NSA και DIA, Ουάσιγκτον, στο Συμβούλιο Εθνικής Ασφάλειας (NSC), All PolAds Collective. Και στους: Verschbow, Beers, Tenet και Fried.

Θέμα: Ανάλυση Πληροφοριών και Έρευνας: Ελλάδα / Τουρκία: Αλληλοκατηγορίες αντεγκλήσεις για τα Ίμια

« ... Καθώς ο στόχος της Τουρκίας (προηγούμενο καθεστώς) ήταν πιο περιορισμένος από την απόπειρα τετελεσμένου γεγονότος της Ελλάδας, η πρωθυπουργός Τσιλέρ μπόρεσε να διακηρύξει τη νίκη της ... ».

1. Στην Ελλάδα, η νίκη του Σημίτη στην ψηφοφορία εμπιστοσύνης στις 31 Ιανουαρίου αποκρύπτει την οργή πολλών βουλευτών, ακόμη και στους κόλπους του ΠΑΣΟΚ, σχετικά με τη θεωρούμενη ελληνική ταπείνωση ... ».

« ... Η μεταχείριση της Αμερικής ως αποδιοπομπαίου τράγου δεν θα είναι αρκετή για τους Έλληνες εθνικιστές, οι οποίοι επιθυμούν να επιρρίψουν ευθύνες και εσωτερικά. Ο ad hoc χαρακτήρας των ενεργειών της Ελλάδας στα Ίμια και η κοινοβουλευτική ρητορική που τις υποστήριξε προετοίμασαν την ήττα της Ελλάδας.

Οι ελληνικές δυνάμεις φαίνεται να κατέλαβαν τα Ίμια χωρίς την έγκριση του υπουργού Άμυνας Αρσένη, πόσο μάλλον του Σημίτη, και η επακόλουθη αμυντική πολιτική αποτέλεσε αντικείμενο κακού συντονισμού στο πλαίσιο του υπουργικού συμβουλίου μέχρι τις λιγοστές τελευταίες ώρες. Η υπόσχεση του Σημίτη στη Βουλή στις 29 Ιανουαρίου να διατηρήσει τη σημαία στη θέση της αποδείχτηκε ενοχλητικό βάρος όταν υποχώρησε από τις θέσεις του ... »

« ... Και τα δύο υπουργεία Εξωτερικών φαίνεται να ενδιαφέρονται ιδιαίτερα να συνεργαστούν με τις πρεσβείες στην Αθήνα και την Άγκυρα για την αποτροπή περαιτέρω εντυπωσιασμών από δημοσιογράφους, περιβαλλοντικές ομάδες και καιροσκόπους πολιτικούς στους βράχους των Ιμίων ή οπουδήποτε αλλού. Όμως, ο αριθμός των ακατοίκητων νησίδων κατά μήκος των συνοριακών υδάτων καθιστά το καθήκον αυτό ουσιαστικά αδύνατον να υλοποιηθεί.

Παρότι η Άγκυρα προτείνει τον διάλογο για τη διάθεση των νησίδων του Αιγαίου, η Αθήνα αρνείται τις συνομιλίες, φοβούμενη μήπως υπονομεύσει τις νόμιμες αξιώσεις

[Λευτέρης Θεοδωρακόπουλος](#)

της και απολέσει περαιτέρω το κύρος της. Οι Ηνωμένες Πολιτείες παραμένουν στον άχαρο ρόλο του υποκατάστατου των άμεσων,

διμερών διπλωματικών συνομιλιών μεταξύ Αθήνας και Αγκύρας. Ο ρόλος αυτός είναι, παρ' όλα αυτά, καίριος προκειμένου να μην επαναληφθεί το επεισόδιο των Ιμίων. Υπογραφή: Τάλμποτ»